

Sygn. akt II Ka 655/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Adriana Wysokińskiego

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2023 r.

sprawy **S. C.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 12 czerwca 2023 r. sygn. akt II K 69/23

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 350 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 655/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 12 czerwca 2023 roku w sprawie II K 69/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz
---

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>mającego wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 i 410 k.p.k. poprzez nienależyte rozważenie i uwzględnienie okoliczności faktycznych mających wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku oraz właściwości i warunków osobistych oskarżonego (a mianowicie incydentalnego charakteru zdarzenia objętego zarzutem aktu oskarżenia, przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyrażenia szczerzej skruchy, dotychczasowej niekaralności oskarżonego, prowadzącego ustabilizowany tryb życia i prawidłowo funkcjonującego w społeczeństwie, sumiennego i rzetelnego pracownika (...) w Ł. zatrudnionego od ponad 40 lat na stanowisku kierowcy zawodowego, co do którego pracodawca zadeklarował możliwość dalszego zatrudnienia pod warunkiem pozostawienia mu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii (...)) - co w konsekwencji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>doprowadziło do wydania wobec oskarżonego wyroku skazującego i wymierzenia mu kary oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4, podczas gdy stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oraz postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia przemawiały za warunkowym umorzeniem postępowania karnego wobec oskarżonego, z jednoczesnym ustaleniem okresu próby na okres 3 lat i orzeczeniem wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla których kierowania wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), na okres 1 roku oraz orzeczeniem wobec niego świadczenia pieniężnego w kwocie 5 000 złotych,</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy jest bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie. Wskazać należy, że pomimo tego, iż obrońca oskarżonego zarzuca naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 kpk i 410 kpk to z treści zarzutu wynika, że w istocie kwestionuje ustalenia faktyczne dokonane w sprawie.</p> <p>Wbrew twierdzeniom skarżącego zawartym w złożonym środku odwoławczym, analiza materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy oraz pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia wskazuje, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny i nie dopuścił się błędów,</p>		

o których wspomina w swojej apelacji obrońca. W postępowaniu pierwszoinstancyjnym właściwie ustalono okoliczności mające wpływ na stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień winy sprawcy i poddano je należytej ocenie, zasadnie przyjmując, że są one w niniejszej sprawie znaczne.

Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Instytucja ta może być stosowana w przypadku drobnych przestępstw, w których zachowanie sprawcy, choć sprzeczne z prawem nie wymaga surowej represji karnej. Wszystkie przesłanki warunkowego umorzenia postępowania muszą ziścić się bezwzględnie w momencie stosowania tego instrumentu probacyjnego. Przekładając ten przepis na realia niniejszej sprawy należy przyjąć, że Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania dobrodziejstwa tej instytucji w sytuacji do podsądnego S. C.. Sąd I instancji zasadnie wskazał, iż stwierdzone u oskarżonego 1,23 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to odpowiednik ponad 2,00 promili alkoholu we krwi. Oskarżony wartość progową stanu nietrzeźwości określoną w art. 115 § 16 kk przekroczył znacznie. Stopień nietrzeźwości oskarżonego był

wyjątkowo wysoki i z całą pewnością spowodował zaburzenie sprawności psychomotorycznej oskarżonego. Zachowanie oskarżonego wskazuje zatem, że nie tylko zlekceważył podstawową zasadę ruchu drogowego w postaci trzeźwości, ale nie zadbał również o bezpieczeństwo innych osób. W świetle powyższego nie sposób uznać by stopień winy czy też społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu nie były znaczne. Wszystkie opisane powyżej czynniki wskazują na wysoki poziom zawinienia oskarżonego oraz znaczną wagę naruszonych przez niego obowiązków. W tej sprawie nic nie umniejszało winy oskarżonego. S. C. zdawał sobie sprawę, że spożywał alkohol, a będąc zawodowym kierowcą, posiadającym uprawnienia do prowadzenia pojazdów kilkunastu kategorii tym bardziej powinien był wiedzieć, że po spożyciu alkoholu nie może prowadzić pojazdu. Biorąc pod uwagę wysokie stężenie alkoholu w jego organizmie w chwili zatrzymania go przez funkcjonariuszy Policji, nie sposób też przyjąć, jak sugeruje skarżący, że S. C. spożywał alkohol poprzedniego dnia i nie miał świadomości jego działania. Nie przekonał Sądu Okręgowego argument obrońcy dotyczący dotychczasowej postawy życiowej oskarżonego ani to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził szczerą skruchę. Dotychczasowa postawa oskarżonego, prowadzącego ustabilizowany tryb życia i prawidłowo funkcjonującego w społeczeństwie, sumiennego i rzetelnego pracownika (...) w Ł., zatrudnionego od ponad 40 lat na stanowisku kierowcy zawodowego przy okolicznościach obciążających oskarżonego, to stanowczo za mało,

aby warunkowo umorzyć wobec niego postępowanie karne. Nie można też przeceniać przyznania się oskarżonego do popełnienia czynu i wyrażenia skruchy w sytuacji, gdy został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Ponadto, Sąd I instancji wszystkie wskazane wyżej okoliczności przemawiające na korzyść sprawcy uwzględnił w ramach zastosowanej reakcji karnej, orzekając wobec oskarżonego karę najłagodniejszego rodzaju, środek karny w dolnej granicy ustawowego zagrożenia oraz świadczenie pieniężne w minimalnej wysokości.

Przy prawidłowym uznaniu, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego w tej konkretnej sprawie były znaczne, zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania pozostawało wykluczone, mimo spełnienia pozostałych przesłanek, m.in. braku uprzedniej karalności za przestępstwo umyślne oraz właściwości osobistych i dotychczasowego trybu życia sprawcy. Reasumując, w części dotyczącej ustaleń faktycznych co do braku podstaw zakończenia postępowania poprzez jego warunkowe umorzenie wobec oskarżonego, zaskarżony wyrok był w pełni prawidłowy.

Wniosek

zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego na okres próby wynoszący 1 rok, z jednoczesnym orzeczeniem wobec oskarżonego na podstawie art. 67 § 3 k.k. środka karnego

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla których kierowania wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), na okres 1 roku (z zaliczeniem na poczet zakazu okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 grudnia 2019 roku) oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 5 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
	<p>rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych - poprzez objęcie tym środkiem karnym wszelkich pojazdów mechanicznych oraz orzeczenie tego środka karnego na okres 4 lat, w sytuacji gdy okoliczności popełnienia przez oskarżonego czynu przypisanego mu w wyroku (to jest fakt, iż do przejechania kierowanym przez siebie samochodem osobowym miał dystans jedynie 1 kilometra, zatrzymany został do kontroli drogowej 100 metrów od miejsca zamieszkania, zaś alkohol spożywał poprzedniego dnia), właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz względy prewencji ogólnej i indywidualnej przemawiały za orzeczeniem wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla których</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	kierowania wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), na okres 3 lat.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego uznać należy za niezasadny. Zdaniem Sądu odwoławczego, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze czterech lat w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego.</p> <p>Sąd Rejonowy, orzekając środek karny, właściwie zastosował wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające, a w szczególności uwzględnił poziom zawartości alkoholu w organizmie oskarżonego, który znacznie przekraczał normę określoną w art. 115 § 16 kk. W tej sytuacji orzeczenie czteroletniego (przy minimalnie trzyletnim) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, nie może być uznane za rażąco niewspółmierne. Oskarżony stworzył swoim zachowaniem poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego, pomimo, iż jak wskazuje obrońca, miał do przejechania tylko 1 kilometr. Poruszał się jednak drogą uczęszczaną przez innych kierowców, w porze, kiedy ruch pojazdów jest wzmożony. W ocenie Sądu Okręgowego zaproponowany na łamach wywiezionego środka zaskarżenia trzyletni wymiar środka karnego nie jest adekwatny do rangi</p>		

<p>popelnionego przez oskarzonego czynu oraz nie spełni swoich celów zapobiegawczych w stosunku do sprawcy. Oskarżony, jako zawodowy kierowca z czterdziestoletnim doświadczeniem, decydując się na kierowanie samochodem osobowym po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, nie daje gwarancji, że nie postąpi tak samo w przypadku autobusu i nie stworzy w ten sposób zagrożenia dla bezpieczeństwa przewożonych osób. Z tych względów należy uznać, że w sprawie nie zaistniały żadne okoliczności uzasadniające ograniczenie zakresu zastosowanego środka karnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej środka karnego (pkt 2 wyroku) poprzez orzeczenie wobec oskarzonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dla których kierowania wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), na okres 3 lat w miejsce orzeczonego dotychczas środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.	~~-----~~	~~# art. 439 k.p.k.~~
Zwiężle o powodach uchylenia		
~~-----~~	~~-----~~	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
~~-----~~	~~-----~~	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
~~-----~~	~~-----~~	
4.1.	~~-----~~	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~
Zwiężle o powodach uchylenia		
~~-----~~	~~-----~~	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
~~-----~~	~~-----~~	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. z.m) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 350 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

PODPIS